

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/161/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113012047
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Straka
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3113012047.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.01.2014 samosudcom JUDr. Milanom Strakom, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Matúš F., nar. XX.XX.XXXX v Piešťanoch, trvale bytom Piešťany, Winterova č. XXXX/XX, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, je v i n n ý , ž e

dňa 23.01.2013 v nočných hodinách mu zavolať obvinený Rudolf R. a požiadal ho, aby išiel do Dubnice nad Váhom pomôcť obvinenému Rastislavovi P., že ten mu povie o čo ide, kde po príchode a stretnutí s obvineným Rastislavom P., títo spolu následne dňa 24.01.2013 v neskorých nočných a skorých ranných hodinách napadli pred hotelom Metal v Dubnici nad Váhom osoby poškodených Ivana Q. z Považskej Bystrice a Martina N. z Považskej Bystrice, kde proti ich vôli po naložení do osobného motorového vozidla zn. Opel Astra, evč. NM XXX BE, na ktorom následne boli obe osoby poškodených násilným spôsobom dovezené na miesto rozostavanej garáže v Dubnici nad Váhom patriace obvinenému Rastislavovi P., kde spolu fyzickým násilím a hrozbami prinútili oboch poškodených vyzliecť sa a následne poškodeným zobrali osobné veci, a to poškodenému Ivanovi Q. bundu zn. Cipo a Bax, mobilný telefón zn. Sony a poškodenému Martinovi N. bundu čiernej farby s kapucňou a s kožušinovým lemom, striebornú retiazku na krk, striebornú retiazku na ruku a sumu vo výške 1.400 €, kde následne z uvedeného lupu obvinený Matúš F. odovzdal obvinenému Rudolfovi R. sumu 100 € a obvinený Rastislav P. sumu 50 €, pričom pôvodným zámerom všetkých troch obvinených bolo poškodeným zobrať drogy, ktoré mali mať podľa zistenia obvineného Rudolfa R. poškodení u seba, pričom obvinený Rudolf R. a obvinený Rastislav P. sú stíhaní v samostatnom konaní,

t e d a

spoločným konaním proti inému použil násilie a hrozbu násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spoločným konaním inému bránil bez oprávnenia užívať osobnú slobodu,

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zákona v spojení s § 36 písm. l) a n) a § 37 písm. m) Tr. zákona a § 39 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2 /dva/ roky a 6 /šest'/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona sa obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Tr. por. súd ukladá obžalovanému p o v i n n o s ť nahradiť poškodenému Martin N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Považská Bystrica, Šoltésovej XXXX/XXX škodu vo výške 1.520 € (hotovosť 1.400 €, retiazka 120 €) do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 287 odsek 1 Tr. por. súd ukladá obžalovanému p o v i n n o s ť nahradiť poškodenému Ivan Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Považská Bystrica, Šoltésovej XXXX/XXX škodu vo výške 250 € (mobil 150 €, kľúč 100 €) do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 288 odsek 2 Tr. poriadku súd o d k a z u j e poškodeného Martin N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Považská Bystrica, Šoltésovej XXXX/XXX a poškodeného Ivan Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Považská Bystrica, Šoltésovej XXXX/XXX so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra v Trenčíne podala na tunajší súd obžalobu na obžalovaného Matúša F., nar. XX.XX.XXXX pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe v nej uvedenom.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 34, § 121 a § 257 Tr. poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania žalovaných trestných činov. Súd za splnenia ostatných zákonných podmienok jeho vyhlásenie následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného.

Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaného o jeho vine, súd v zmysle § 257 Tr. poriadku už nevykonával dokazovanie čo do skutkového stavu a viny, ale svoju ďalšiu činnosť zamerával len na vykonanie dokazovania vo vzťahu k ostatným možným výrokom.

Súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného, ktorým uznal vinu zo spáchania trestných činov tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, bez narušenia ich skutkovej totožnosti, tieto posúdil zhodne ako boli posúdené v podanej obžalobe, teda ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Obžalovaný spoločným konaním proti inému použil násilie a hrozbu násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taktiež spoločným konaním inému bránil bez oprávnenia užívať osobnú slobodu. Boli naplnené všetky štyri zákonné formálne znaky trestného činu, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka. Obžalovaný z hľadiska veku spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti v zmysle § 22 ods. 1 Tr. zákona a neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho nepríčetnosť v zmysle § 23 Tr. zákona, či zníženie príčetnosti, čo by malo vplyv na trestnú zodpovednosť. Obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, t.j. chcel spôsobmi uvedenými v tomto zákone porušiť záujmy chránené týmto zákonom, t.j. záujem na ochrane osobnej slobody a majetku iného.

Z odpisu z Registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol 6-x trestne stíhaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť (špeciálna recidíva). Vo všetkých prípadoch bol uznaný vinným, pričom v jednom z týchto prípadov sa neho hľadí, ako by nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/69/2011 z 13.10.2011 pre trestný čin krádeže v štádiu pokusu podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), b) spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 8 (osem) mesiacov, so zaradením na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uvedený trest vykonal dňa 29.05.2013.

Z evidencie priestupkov (čl. 446 spisu) bolo zistené, že obžalovaný bol obvinený z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Vec bola podľa § 66 ods. 2 písm. a) zákona č. 372/1990 Z. z. odložená. Skutok sa stal dňa 31.01.2010. Obžalovaný bol ďalej uznaný vinným z priestupku rušenia nočného klúdu podľa § 47 ods. 1 písm. b) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pričom mu bola uložená sankcia: napomenutie. Skutok sa stal dňa 11.07.2012.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal okresný súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu).

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov, ktorý považuje za spravodlivý a objektívny odraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie a v plnej miere odzrkadľuje závažnosť spáchaného činu, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Pri určení druhu trestu a výmery okresný súd postupoval podľa všeobecných zásad výmery trestu tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný sa ku skutku priznal a svoje konanie úprimne oľutoval už v prípravnom konaní, pričom výrazným spôsobom napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, čo okresný súd zohľadnil ako poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Trestného zákona. Na základe skutočností vyplývajúcich z registra priestupkov a taktiež z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 2-krát priestupkovo prejednávaný a 6-krát súdne postihnutý. Okresný súd vyhodnotil túto skutočnosť ako prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený). Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností, ktoré svojim významom podstatne prevyšujú prirážajúce okolnosti, znížil súd hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Súd taktiež dospel k záveru, že v prípade obžalovaného Matúša F. sú splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu, a to vzhľadom na okolnosti prípadu a tiež skutočnosť, že bez jeho pomoci by bolo v inej trestnej veci podstatne sťažené objasnenie obzvlášť závažných zločinov spáchaných zločineckou skupinou, kedy použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by tak bolo pre neho neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, pričom v súlade s § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zákona mu mohol uložiť trest odňatia slobody nie kratší ako šesť mesiacov.

Keďže v prípade osoby obžalovaného je dôvodné konštatovať, že ide o osobu, u ktorej predchádzajúce uložené tresty zrejme nevedli k jej náprave, okresný súd nemal inú možnosť ako obžalovanému uložiť trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom. Vzhľadom na uvedené súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov, teda pod dolnú hranicu trestnej sadzby pri mimoriadnom znížení trestu, najmä vzhľadom na počet a význam poľahčujúcich okolností. Na výkon uloženého trestu súd obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

S predmetným trestným konaním adhézne konanie, t.j. konanie o náhrade škody, spojené bolo, keďže voči obžalovanému takýto nárok v prípravnom konaní uplatnený bol, pričom výsledky prípravného konania umožňovali uložiť tomuto povinnosť nahradiť škodu poškodenému Ivanovi Q., nar. XX.XX.XXXX vo výške 250 Euro a poškodenému Martinovi N., nar. XX.XX.XXXX vo výške 1.520 Euro, pri zohľadnení hodnoty vecí, ktoré boli poškodeným vrátené. Vo zvyšku nároku na náhradu škody súd obidvoch poškodených odkázal podľa § 288 od. 2 Tr. poriadku na občianske súdne konanie.

spoločným konaním proti inému použil násilie a hrozbu násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spoločným konaním inému bránil bez oprávnenia užívať osobnú slobodu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia - vyhlásenia (doručenia) odvolanie prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.